

Chambre des Représentants		Kamer der Volksvertegenwoordigers	
Session de 1930-1931	N° 274		Zittingsjaar 1930-1931
	SÉANCE du 16 Juillet 1931	VERGADERING van 16 Juli 1931	

PROPOSITION DE LOI

modifiant en ce qui concerne les prisonniers de guerre, la loi du 25 août 1919 relative aux chevrons de front.

DÉVELOPPEMENTS

MADAME, MESSIEURS,

Le législateur en créant le chevron de front dont la notion a peut-être été un peu trop étendue — vers l'arrière — a voulu en réserver les avantages à ceux dont la présence fut constatée aux endroits où le risque de guerre était le plus réel.

On n'a pas voulu en priver les prisonniers de guerre, pour autant que leur capture résulte de circonstances indépendantes de leur volonté et qu'ils aient épuisé tous les moyens de défense en leur pouvoir — mais la loi n'a pas prévu leur cas.

A différentes reprises on a songé à remédier à cette situation.

Le 21 mars 1929, Monsieur le Ministre de la Défense Nationale a promis, au nom du Gouvernement, de prendre l'initiative d'une réglementation de l'ensemble du problème.

A ce jour, aucun projet n'est encore déposé : c'est ce qui nous a engagé à soumettre la question à la Chambre.

Il se conçoit difficilement qu'un prisonnier, capturé à Liège les armes à la main, au cours de la brillante défense de cette ville, soit privé de ce témoignage officiel de son courage et de son dévouement alors qu'un soldat, entré à l'armée de campagne avant le 28 septembre 1918 et n'ayant pas accompli 12 mois de front, peut s'il est de bonne conduite, se voir attribuer un chevron de front.

Ne pas accorder au militaire, fait honorablement prisonnier, le bénéfice du chevron en cours, diminue à la fois la valeur morale du prisonnier et constitue à son égard une profonde injustice.

Le prisonnier de guerre n'est pas un militaire qui a manqué à ses devoirs.

Commandé pour protéger une retraite, pour demeurer dans un fort alors que l'armée abandonne une

WETSVOORSTEL

tot wijziging, wat de krijgsgevangenen betreft, van de wet van 25 Augustus 1919 op de frontchevrons.

TOELICHTING

MEVROUW, MIJNE HEEREN,

Toen de wetgever de frontchevrons invoerde, waarvan het begrip wellicht al te zeer uitgebreid werd — tot de achter het front dienende manschappen — heeft hij de voordeelen er van willen voorbehouden voor diegenen wier aanwezigheid werd vastgesteld op de plaatsen waar het oorlogsrisico het grootst was.

Men heeft dit voordeel niet willen onttrekken aan de krijgsgevangenen, in zooverre hun gevangenneming het gevolg was van buiten hun wil staande omstandigheden en dat zij alle in hun bereikzijnde verdedigingsmiddelen hebben uitgeput. De wet heeft hun geval niet voorzien.

Herhaalde malen, heeft men dezen toestand willen verhelpen.

Op 21 Maart 1929, heeft de Minister van Landsverdediging, namens de Regeering, beloofd het initiatief te nemen van een algemeene regeling van het vraagstuk.

Er is heden nog geen enkel ontwerp ingediend. Dit heeft ons aangezet het vraagstuk aan de Kamer voor te leggen.

Men kan moeilijk aannemen dat een soldaat die, te Luik, met de wapens in de hand werd gevangen genomen, tijdens de schitterende verdediging dezer stad, de officiële erkenning van zijn moed en zijne offervaardigheid moet missen, als wanneer een soldaat, die in het veldleger opgenomen werd, vóór 28 September 1918 en die geen twaalf maanden aan het front gediend heeft, een frontchevron kan bekomen indien hij van goed gedrag is.

Indien men aan den militair die op eervolle wijze gevangen genomen werd, weigert de bestaande frontchevrons toe te kennen, vermindert men tegelijkertijd de zedelijke waarde van den gevangene en pleegt men, te zijnen opzichte, eene onrechtvaardigheid.

De krijgsgevangene is geen soldaat die aan zijn plichten te kort gekomen is.

Met de opdracht een aftocht te dekken, in een fort achter te blijven wanneer het leger een plaats opgeeft,

H

place, surpris aux avant-postes, capturé dans un hôpital, il a souvent vécu des heures particulièrement tragiques, et tous les anciens combattants confirmeront qu'être fait prisonnier était considéré par eux tous comme un des dangers les plus grands auxquels ils voulaient à tout prix échapper.

Notre projet prévoit le principe de l'attribution du chevron.

Pour des raisons d'ordre financier, nous n'avons pas cru pouvoir faire remonter à une date antérieure au 1er janvier 1931, l'application de la loi.

Le Gouvernement organisera, par arrêté royal, les méthodes à suivre pour déterminer les circonstances de la capture.

Léo MUNDELEER.

PROPOSITION DE LOI

Article premier.

Il est ajouté à l'article 9 de la loi du 25 août 1919 un littéra *h* libellé ainsi qu'il suit :

Les prisonniers de guerre de bonne conduite qui justifieront d'une capture honorable après avoir épuisé tous moyens de défense, se verront attribuer le chevron de front en cours.

Art. 2.

La présente loi sortira ses effets à partir du 1er janvier 1931.

verrast op de voorposten, gevangen genomen in een hospitaal, heeft hij vaak uiterst tragische uren beleefd en al de oud-strijders zullen bevestigen dat gevangen genomen te worden, door allen als een van de grootste gevaren beschouwd werd, waaraan zij te allen prijze wilden ontkomen.

In ons voorstel wordt het beginsel van de toekenning van de frontchevron voorzien.

Wegens redenen van financiële aard, hebben wij gemeend de toepassing van de wet niet vroeger te doen ingaan dan op 1 Januari 1931.

De Regeering zal, bij Koninklijk besluit, de methode bepalen, welke moet gevolgd worden om de omstandigheden van de gevangenneming vast te stellen.

Léo MUNDELEER.

WETSVOORSTEL

Eerste artikel.

Aan artikel 9 der wet van 25 Augustus 1919 wordt een littéra *h* toegevoegd, luidende :

Aan de krijgsgevangenen die van goed gedrag zijn en bewijzen dat zij eervol werden gevangen genomen, na alle middelen ter verdediging te hebben uitgeput, wordt de bestaande frontchevron toegekend.

Art. 2.

Deze wet treedt in werking van 1 Januari 1931 af.

LÉO MUNDELEER.
A. VAN HOECK.
P. DE BURLET.
CAM. OZERAY.